Singurul învins în bătălia minților (I)

On Noiembrie 18, 2013

Antrenează-te pentru un nou mod de a fi, fără să te consumi aiurea pentru lucruri care nu țin de tine.

Obișnuința de a fi la curent cu toate îl urmărește instinctiv pe Dr. Frederick Chilton, lăsându-l ispitit de terenul neexplorat al științei. El intră în etapa de grea încercare a unui exil auto-impus, dar captivant din pricina personajului cheie ales pentru studiu, în persoana lui Hannibal Lecter.

Iar această expresie a exilului interior, caraghioasă, ajunsă aproape de sine stătătoare, capătă rezonanță pe fondul intuitivo-progresiv al unei creșteri extrem de mari de doză științifică. Căci, rezultatele atenției sale necontenite asupra ipostazelor lui Hannibal Lecter, proiectate prin strania perspectivă a unui filtru de raționament aspru, au mereu alte semnificații. E greu să te desparți de o gândire greoaie când știi că ești o fire mai fragilă decât modelul tău de analiză.

Fie că este luminat complementar prin noi parametri de descrieri a omului. Fie că beneficiază de o accelerare a procesului de cunoaștere prin absorbția de noi aspecte care vin să întregească studiul întreprins, Chilton se confruntă cu aceeași problemă. Pur și simplu nu reușește să definească omul care se ascunde în spatele unei realități pe cât de complexe pe atât de rebele unor încorsetări intangibile.

Dacă este să luăm acest *scientificus* plin de nelămuriri și ipoteze abstracte de cercetare, prin comparație cu opusul său, cu Hannibal Lecter, cu intelectul acesta ascuns în spatele măștilor sclipitoare, vom sesiza o extraordinară incongruență. O diferență de temperatură între două stări de luciditate, între două stări de dispoziție, între o stare de mobilizare a energiei și una de economisire a energiei.

Chilton caută să afle toate adevărurile, până la adevărul suprem, asta dacă va fi vreodată posibil. În timp ce Hannibal, deținând toate cunoștințele în ceea ce privește factorul uman, rămâne pasiv în jocul impus al sustragerii de informații.

Leadership: Te regăsești în imaginea unei ființe gata să se încline în fața unei superiorități pe care nu o poți recunoaște ca esențială în Tine, în corespondență cu ideea unei cunoașteri care nu se poate separa de natura complexă a studiului faptelor morale și al inteligenței?

Pierderile la nivel de înțelegere a fenomenului "Hannibal" sunt cu atât mai intense cu cât sursa aceasta de lumină se îndepărtează de zona de expunere. Adică, cu cât frecvența de rezonanță emisă este mai mică, cu cât suprafața radiantă de transfer informațional se micșorează.

Căci capacitatea lui Hannibal de a respinge orice tentativă de penetrare a teritoriului său funcțional ține de numărul straturilor izolatoare, de permeabilitatea față de tendințele neconvenționale ale doctorului Chilton de sustragere a materialului gândirii, a materiei însuflețitoare.

Fără odihnă, Dr. Frederick Chilton ajunge să practice, ca un sport, ceea ce îi este interzis ca profesie - spionajul, mai ales atunci când nu are acces la mintea omului. Ca un spirit prins

între dileme, ca un prizonier al unei materii pe care nu este capabil să o transceandă, el caută să privească cu ochii altora prin gaura cheii, să participe cu urechile altora la tot ceea ce Hannibal creează verbal în mica lui celulă.

Chilton dispune din plin de răgazul necesar pentru a reflecta în tihnă și pe îndelete, în încercarea de a-și croi un nou drum pe terenul fertil al cunoașterii, pe care se joacă "tare". Însă procesele periodice de obținere "ilicită" a informațiilor și cunoștințelor, nu fac posibilă măsurarea lui Hannibal și definirea etalonului de precizie superioară, corespunzător nivelului avansat al științei și excelenței în materie de cercetare.

Căci cine încearcă tot mereu să se măsoare cu un alt om, ajunge în final să se consume singur.

Leadership: Poți să aprofundezi natura complexă a omului ca ființă morală, fără să-ți condiționezi răspunsul psihologic la sunetul "alarmei" pe care o dă Eul tău în actul de "manifestare a unei realități false" din imediata vecinătate a multiplelor ipostaze pe care le experimentezi?

Omul politic, Harriet Woods, a spus un lucru care merită gravat pe o placă și pus pe frontispiciul Parlamentului: " *Poți să fii mândru de tine și fără să calci peste cineva. Poți să fii victorios și fără victime.* " Prin aceste cuvinte ea și-a manifestat nemulțumirea față de metodele dure de explorare a leadershipului care nu se ancorează în punctul limită al evoluției spre performanță. Dar a omis urmările, de ordin negativ, ce le-ar avea asupra liderului o incursiune prea meticuloasă în perimetrul de funcționalitate al omului și o exploatare prea forțată a resurselor sale de forță.

Ca lider, îți poți deteriora "puterea interioară" de existență prin nejustificata creștere de autoritate asupra celorlalți indivizi. Dacă nu ai posibilitatea de a opri la timp valul ispitirii științifice, dacă nu vrei să stingi fascinația pentru înțelegerea omului și infinitudinea ipostazelor lui, atunci există riscul de a te deplasa spre un câmp de transformare care nu se află în bătaia excelenței. Împiedicându-te să joci cu adevărat fair și să devii propriul tău stăpân.

Dr. Frederick Chilton experimentează două ipostaze în preajma lui Hannibal, care îi asaltează Egoul și îl așează într-o realitate falsă, fără să-și dea seama de particularitățile sale morale și emoționale.

Pe de o parte el pozează într-o ipostază de "regulă vulnerabilă", care prezintă anumite slăbiciuni la nivel intuitiv, fiindcă tot ceea ce ajunge să creadă despre el însuși și despre lumea exterioară este consacrat doar importanței pe care o acordă propriei persoane. Pe de altă parte, el încearcă să-și asume ipostaza de egal a lui Hannibal în domeniul psihiatriei, fără să aibă puterea să se supraîncarce cu învinuirile pe care i le impută modelului său, deci fără să aibe puterea de a se depăși pe el însuși.

Leadershipul este fiecare moment pe care îl experimentezi în încercarea de a fi prezent în viața altor oameni, cu riscul de a rămâne prizonier într-o lume care caută în mod constant să te facă altcineva.

Singurul învins în bătălia minților este acela care se crede un mare judecător al minții, sufletului și comportamentului uman. Un amestec de bine și rău – două forțe ale aceleași monede.

Dar cine este decidentul care hotărăște partea dominantă în numele căruia acționează un om?

Este propriul său arbitru !

Un lider nu se poate substitui acestui liber arbitru. Şi în această bătălie a minților va fi învins.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/singurul-invins-in-batalia-mintilor.html